

## PATINKIN DON

### Abstrakt

Don Patinkin patří mezi významné světové ekonomy a přední představitele poválečné monetární teorie. Je jedním z mnoha ekonomů působících po druhé světové válce na Chicagské univerzitě a svým životním dílem významnou měrou přispěl k vývoji ekonomické teorie. Za zmínku stojí především jeho přínos k diskuzi o klasické dichotomii a řešení sporu mezi Johnem Maynardem Keynesem a klasiky, sledování historického vývoje monetární teorie a její další vývoj. Dále se Don Patinkin věnoval efektu reálných peněžních zůstatků, který mu umožnil integrovat teorii hodnoty s teorií peněz, zabýval se analýzami finančních instrumentů a podmínkami neutrality peněz za statických a dynamických podmínek, vývojem teorie peněz a teorie nezaměstnanosti a také vyvinul makroekonomický model, který nazval modelem plné zaměstnanosti.

### Klíčová slova:

Efekt reálných peněžních zůstatků, Chicagská škola, klasická dichotomie, kvantitativní teorie peněz, model plné zaměstnanosti, monetární teorie, neutralita peněz, Patinkinův spor

### Key words:

Chicago School, Classical Dichotomy, Full Employment Model, Monetary Economics, Neutrality of Money, Patinkin Controversy, Quantity Theory of Money, Real Balance Effect

### Names:

Arrow K.J., Friedman M., Gurley J., Harrod R.F., Hicks J.R., Keynes J.M., Knight F.H., Kuznets S., Modigliani F., Samuelson P.A., Shaw E., Tobin J., Viner J., Walras L.,

### Biografie



Don Patinkin se narodil 8. ledna 1922 v Chicagu ve státě Illinois do rodiny ruských židovských imigrantů Alberta a Sadi Brezinsky Patinkinových.

Rozmýšlel se, zda se stát rabínem nebo ekonomem, a rozhodl se pro ekonomii. Studoval na Chicagské univerzitě, kde získal roku 1943 bakalářský titul BA a o dva roky později magisterský titul MA. Roku 1947 absolvoval rovněž doktorské studium a obdržel titul PhD. Později získal také od Chicagské univerzity roku 1976 čestný doktorát z hebrejské literatury a od Westernské univerzity šest let nato čestný doktorát z práva.

Po dokončení studií pracoval jako univerzitní profesor na různých univerzitách, především však na těchto dvou: na Chicagské univerzitě a Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě. Po vytvoření Izraele jako nezávislého státu se Don Patinkin

ucházel o akademický post na Hebrejské univerzitě a roku 1949 do Izraele emigroval.

Vedle své vzdělávací činnosti, kterou vykonával až do roku 1989 jako řádný profesor a poté jako emeritní profesor, působil také jako rektor Hebrejské univerzity v letech 1982 až 1985. Věnoval se rovněž výzkumným činnostem a měl vedoucí úlohu v různých vědeckých výzkumných institucích - v letech 1956 až 1972 řídil v Izraeli Institut M. Falka pro ekonomický výzkum, v letech 1960 – 1964 byl zvolen členem izraelské Národní rady pro výzkum a vývoj, roku 1975 byl zvolen čestným členem Americké ekonomické asociace a o rok později se stal prezidentem Izraelské ekonomické asociace.

Don Patinkin však svůj potenciál výše zmíněnými aktivitami ještě zcela nevyčerpal a uplatnil se také v praktických oblastech. Pracoval v různých institucích jako je například izraelská Rada pro vyšší vzdělávání, byl předsedou Podvýboru pro vládní rozpočet Izraelské

ekonomické poradní rady a prezidentem Ekonometrické společnosti. Svými znalostmi a bohatými zkušenostmi přispěl ke vzdělání velkého množství mladých studentů, z nichž dnes mnozí zaujímají významná postavení v izraelské vládě nebo obchodu.

Abychom získali komplexní pohled na osobu Dona Patinkina, je nutné také poukázat na jeho potřebu se veřejně vyjadřovat k politickým událostem v zemi, která se stala jeho domovem, v Izraeli. Byl toho názoru, že budoucnost Blízkého východu bude muset mít formu mírového soužití a že bude nutné vyřešit rozepře diplomaticky a ne militantními prostředky.

Don Patinkin získal mnoho ocenění za svoji práci, včetně Rothschildovy ceny z roku 1959 a Izraelské ceny z roku 1970, obě za příspěvek na poli sociálních věd. Byl velmi nadaný, důsledný a všestranný. Během svého života intenzivně studoval, sbíral materiál a udržoval četné kontakty s dalšími významnými ekonomy 20. století, zejména s Miltonem Friedmanem, Royem Forbesem Harrodem, Johnem Hicksem, Simonem Kuznetsem, Francem Modiglianem, Jamesem Tobinem, Paulem Anthonym Samuelsonem, Frankem Hynemanem Knightem, Kennethem Josephem Arrowem či Jacobem Vinerem.

Patinkinovým krédem bylo žít šťastně a naplno ve dvou světech současně. Zemřel 6. prosince 1995 v Jeruzalémě ve věku 73 let.

### **Stručný přehled děl Dona Patinkina**

Jeho první vydaný článek z roku 1946 se jmenoval *Mercantilism and the Readmission of the Jews in England* a vyšel v časopise *Jewish Social Studies*. V následujících 8 letech pak vydal řadu článků, které vedly k sepsání jeho díla *Money, Interest and Prices: An Integration of Monetary and Value Theory* z roku 1956. Tato práce je považována za jeho stěžejní dílo a jedno z nejvýznamnějších ekonomických děl po druhé světové válce, které pokrývalo dosavadní znalosti a kladlo si mnohé otázky z různých oblastí. Proto také práce přitahovala později pozornost mnoha ekonomů. Její hlavní myšlenkou, jak již ukazuje podtitul, byla integrace monetární teorie s teorií hodnoty. Don Patinkin integroval monetární teorii a teorii hodnoty do poptávkové funkce na všech trzích za pomoci modelu mikroekonomické teorie všeobecné rovnováhy Léona Walrase zavádějící reálné peněžní zůstatky. Práce zahrnovala nejen hlavní myšlenku neoklasické syntézy, ale také hrála důležitou úlohu ve formulování postwalrasiánské teorie.

Zájem o tuto práci ukazuje také opakované druhé a třetí vydání, které se objevilo na pultech knihkupectví roku 1965, resp. 1989, a překlady do různých jazyků: do španělštiny v roce 1959, japonštiny roku 1971, francouzštiny o rok později a italštiny roku 1978.

Ve svém raném období věnoval Don Patinkin pozornost také monetární teorii klasiků, především v díle *The Invalidity of Classical Monetary Theory (Patinkin, 1951)*. Klasická monetární teorie je založena na kvantitativní teorii peněz a zabývá se určením absolutních cen. Ekonomické subjekty nepodléhají peněžní iluzi, a tak několikanásobný růst množství peněz nevede ke změně relativních cen.

V tomto období a vůbec během celého života také intenzivně studoval dílo Johna Maynarda Keynesese, zvláště práce zabývající se jeho chápáním monetární teorie. Don Patinkin později prezentoval svoji vlastní interpretaci Keynesovy teorie a tato prezentace zlomila postkeynesiánský monopol na interpretaci *Johna Maynarda Keynesese*. Můžeme dokonce říci, že diskuse na téma přístupu k monetární teorii *Keynese* a její analýzy se opírá o dílo Dona Patinkina. On tvrdí, že *Keynesova* díla *Traktát o peněžní reformě (Tract on Monetary Reform)* z roku 1923, *Pojednání o penězích (Treatise on Money)* z roku 1930 a *Obecná teorie zaměstnanosti, úroku a peněz (General Theory of Employment, Interest and Money)* z roku 1936, se liší nejen v podstatě, což je zásadní, ale také ve formě a cílech. Patinkin se domnívá, že hlavním přínosem *Johna Maynarda Keynesese* bylo vyvinutí portfoliového přístupu k poptávce po penězích a také snaha rozšířit a začlenit monetární teorii do makroekonomické teorie. Ve svém článku *Keynes and Economics Today (Patinkin, 1984)*

se také zmiňuje, že Keynes hrál zásadní roli v následném rozvoji účetnictví národního důchodu ve Velké Británii po druhé světové válce.

Don Patinkin byl velkým stoupencem Johna Maynarda Keynesa, ale je zajímavé, že nechápal Keynesovu monetární teorii jako jednoznačný zlom v předchozí teorii, ale viděl v ní kontinuální proces. Snažil se najít kontinuitu a kompatibilitu mezi klasickou teorií staré Chicagské školy a teorií preference likvidity Johna Maynarda Keynesa, což může být popsáno jako kontinuita ekonomické teorie.

Zajímavé je také jeho úsilí zjistit, zda teorie Johna Maynarda Keynesa ovlivnila pojetí Stockholmské školy. V tomto kontextu se pokoušel testovat teorii Roberta Mertona o multiplikaci výzkumů ve vědě a potvrdit nebo vyvrátit široce přijímaný názor, že Stockholmská škola se formovala pod vlivem Keynesovy teorie. Tento názor vyvrátil a pochyboval i o tezi Bertila Gotharda Ohlina o podobnosti analýzy Johna Maynarda Keynesa a Stockholmské školy. Tvrdil, že podrobnější analýza povede k odmítnutí podobných tvrzení. Stockholmská škola začala od učení Knuta Wicksella, který rozpoznal přímý vztah mezi pohybem úrokových sazeb a cen, ale pouze nepřímý vztah směrem k výstupu.

Také prováděl paralelní studii o historii Chicagské školy a publikoval ji v dílech *Essays On and In the Chicago Tradition* a *Chicago Tradition, The Quantitative Theory, And Friedman*. Toto je pochopitelné, neboť vedle Johna Maynarda Keynesa měly na Dona Patinkina také velký vliv práce zástupců Chicagské školy, zvláště Franka Hynemana Knighta, Jacoba Vinera a Henryho Christophera Simonse. Ve stati *Chicago Tradition, The Quantitative Theory, And Friedman (Patinkin, 1969)* se Don Patinkin snažil popsat pravou povahu chicagské monetární tradice a ukázat, že to, co Milton Friedman nazývá svojí reformulací kvantitativní teorie peněz, je zavádějící označení.

Z dalších oblastí zájmu Dona Patinkina je vhodné zmínit jeho zájem o izraelskou ekonomiku. Zabýval se zejména historií jejích prvních deseti let, a to v díle *The Israel Economy: The First Decade*, vydaném roku 1959. Upínal pozornost zvláště na problematiku zemědělství a sociální problematiku. Izraelskou ekonomikou se pak nadále zabýval, ale nepublikoval již žádné dílo o jejím dalším vývoji.

Don Patinkin si také kladl otázky typu: Jak by měla být sestavena společnost? Jakou roli by měla hrát vláda? Měla by být ekonomika orientována spíše na liberální ekonomický systém nebo na socialistický systém? Don Patinkin pevně hájil klasické liberální pozice. Nechápal liberalismus pouze jako přirozený pořádek nebo tendenci, ale spíše jako uvědomělou volbu. Zdůrazňoval, že to není pouze otázka vybrat si mezi sociální kontrolou nebo laissez-faire, ale spíše jak využít sociální kontrolu k nastolení a udržení liberalismu. Snažil se uplatnit tyto myšlenky v praxi a přizpůsobit je podmínkám Izraele.

Don Patinkin vydával svá díla jak v anglickém, tak v hebrejském jazyce. V některých případech také sám svá díla z hebrejštiny do angličtiny překládal.

### **Makroekonomie versus mikroekonomie**

Don Patinkin inklinoval k makroekonomii, která ho fascinovala. Ve vztahu k mikroekonomii prezentoval svůj názor na mikroekonomii, která by měla zkoumat formování rozhodnutí z hlediska různých období, za podmínek nejistoty, tržních nedokonalostí, při respektování transakčních nákladů a aktivní role peněz, ovšem nevěnoval pozornost dlouhému období. Don Patinkin se začal o mikroekonomii zajímat na konci 40. let, kdy napsal několik článků pojednávajících o problematice nedokonalé konkurence, o analýze teorie všeobecné ekonomické rovnováhy a zvláště o problematice cen, zejména v otázkách cenové flexibility a stanovení absolutních a relativních cen. Není překvapující, že stará Chicagská škola byla obecně známá a uznávaná především kvůli jejímu příspěvku k teorii cen.

Raná Patinkinova díla jasně směřovala k matematickým vyjádřením, ale později se odklonil od čistě matematické formy vyjadřování. A tento Patinkinův přístup vedl Milтона Friedmana

k tvrzení, že Don Patinkin reprezentuje Chicagskou školu v její „tradici slovního vyjadřování“. Důvodem ke změně přístupu byla snaha oslovit co nejširší spektrum ekonomů, nejen relativně úzkou skupinu matematických ekonomů, a také odmítnutí jeho článku o problematice nezaměstnanosti *Involuntary Unemployment and the Keynesian Supply Function* (Patinkin, 1949) v časopise *The Economic Journal*, kde hojně využíval matematický aparát včetně grafů a rovnic k popsání keynesiánské nabídkové funkce a nezaměstnanosti. Dospěl k závěru, že dával příliš velký důraz na čistě formální odvození křivek a vyvinutí teorií, a nevěnoval dost pozornosti jejich uplatnění v reálném světě. Don Patinkin se pak už dále nepokoušel vrátit se do okruhu matematických ekonomů, i když by k tomu měl více předpokladů.

### **Klasická dichotomie**

Don Patinkin použil termín klasická dichotomie poprvé ve své práci *The Indeterminacy of Absolute Prices in Classical Economic Theory* vydané roku 1949 (Patinkin, 1949). I když mnozí ekonomové kritizovali oddělení teorie hodnoty a monetární teorie, byl to Don Patinkin, který je integroval, a to způsobem, který by mohl vyjádřit stanovení jak absolutních, tak relativních cen. Dosáhl toho díky efektu reálných peněžních zůstatků, který začlenil do Walrasovy teorie všeobecné ekonomické rovnováhy. Efekt reálných peněžních zůstatků představoval nový prvek, z něhož ekonomické subjekty odvozují užitek. Je to specifický případ efektu bohatství, který odráží účinky reálných proměnných způsobených změnami v bohatství.

Reálné peněžní zůstatky jsou objemem peněz, který si ekonomické subjekty ponechají ve svém vlastnictví. Jejich množství je relativně stabilní. Ekonomické subjekty je používají k zajištění běžných transakcí a pokrytí možných nepředvídaných událostí. Pokud jsou reálné peněžní zůstatky vyšší než požadované a relativně stabilní v dlouhém období, ekonomické subjekty zvýší svoji spotřebu. Na druhou stranu, pokud jsou nižší než požadované, spotřeba se sníží. Je důležité si v tomto případě uvědomit, že Don Patinkin nepovažoval za rozhodující nominální obnos peněz držený ekonomickými subjekty, ale zda je tento obnos dostatečný k zajištění stabilní kupní síly. Pokud je porušena rovnováha, ekonomické subjekty se budou snažit obnovit rovnovážnou situaci. Efekt reálných peněžních zůstatků se tudíž stává důležitým transmisním mechanismem, který vstupuje do jednotlivých trhů. Pokud se rozpozná vliv reálných peněžních zůstatků na spotřebu, pak je lze chápat jako důležitý faktor ovlivňující vývoj agregátních výdajů a jako faktor, který působí automaticky. Toto tvrzení je důležité, neboť umožňuje vytvořit závěr, že tržní mechanismus má samoregulační síly schopné automaticky obnovovat rovnováhu.

Model Dona Patinkina je modelem plné zaměstnanosti a modelem, kde se kombinují klasické a keynesiánské přístupy. Zahrnuje čtyři trhy – trh statků, trh peněz, trh dluhopisů a trh práce a popisuje tržní mechanismus, který zajišťuje automatické dosahování rovnováhy na všech trzích. Cíle plné zaměstnanosti je dosaženo, pokud jsou současně v rovnováze trh statků, trh peněz a trh dluhopisů. Tehdy je nutně v rovnováze i trh čtvrtý – trh práce.

### **Keynes versus klasikové**

Rozpory mezi dvěma dominantními orientacemi – neoklasickou a keynesiánskou ekonomikou – vznikly kvůli nedostatku integrovaného makroekonomického pohledu mezi neoklasickými ekonomy a nedostatečných mikroekonomických základů v keynesiánské ekonomii. Don Patinkin dospěl k závěru, že keynesiánská ekonomie představuje specifický případ neoklasické ekonomie pro určitý typ tržní nedokonalosti. Po jejím odstranění by keynesiánské modely fungovaly plně v souladu s neoklasickou teorií. Tvrdil také, že keynesiánská ekonomie neporušuje základní teze neoklasické ekonomie a neznamená nové alternativní paradigma. Tato prezentace sporu přispěla k tomu, že se zástupci neoklasické ekonomie začali

činit ve směru definování makroekonomických kategorií, které by jim umožnily nalézt neoklasické odpovědi na aktuální otázky.

### **Jsou peníze exogenní nebo endogenní proměnná?**

Historii monetární teorie můžeme prezentovat skrze diskusi o endogenním a exogenním charakteru peněz. Don Patinkin chápal peníze jako exogenní proměnnou, jako čisté peníze. Exogenní charakter peněz je klíčový předpoklad pro efekt reálných peněžních zůstatků, který může ovlivnit výdaje prostřednictvím peněz. Pokud je omezeno vydávání peněz, empirická důležitost efektu reálných peněžních zůstatků je podmíněna pochopením podstaty vládních dluhopisů. Don Patinkin jimi rozumí komponentu bohatství, exogenní proměnnou. Pokud jsou dluhopisy exogenní aktivum, znamená to, že jsou vydávány vládou s úmyslem refinancovat vládní výdaje, a je tedy možné vysvětlit nabídku peněz a význam teorie výběru portfolia a tedy pochopit determinanty poptávky po penězích. Znalost nabídky peněz a poptávky po penězích, za předpokladu *ceteris paribus* na ostatních trzích, umožňuje zajistit rovnováhu na všech trzích. K vyloučení nestability, která může být způsobena endogenními soukromými půjčkami, navrhol vytvoření 100% rezerv.

Patinkinův koncept peněz jako výhradně exogenního aktiva je plně pochopitelný v historickém kontextu a kontrastuje s endogenním chápáním peněz, jako například v koncepci Johna Gurleye a Edwarda Shawa. Jejich práce *Money in a Theory of Finance* z roku 1960 obsahovala odůvodněnou výměnu exogenního pohledu na peníze za endogenní pohled. Dílo bylo zhodnoceno Donem Patinkinem, který použil svého posudku k rozvinutí vlastní analýzy. Jejich shoda spočívala v chápání ekonomie v zásadě jako monetární, nestabilní a do určité míry pozitivně ovlivnitelné pomocí správné monetární politiky. Také chápali monetární politiku jako makroekonomickou disciplínu. Další důležitá shoda spočívala v tom, že přijímali přístup teorie všeobecné ekonomické rovnováhy jako rámce pro prezentování myšlenek. Na druhou stranu však nesouhlasili s rolí soukromých půjček a rolí komerčních bank, které jsou hlavním zprostředkovatelem půjček. Don Patinkin chápal soukromé půjčky jako hlavní zdroj ekonomické nestability, zatímco John Gurley a Edward Shaw je pojímali jako pozitivní součást ekonomického růstu a na komerční banky pohlíželi jako na subjekty, které by ekonomický růst mohly podpořit. Jejich názory by mohly být slučitelné, pokud by se Patinkinův pohled aplikoval na krátké období, zatímco pohled *Johna Gurleye a Edwarda Shawa* na dlouhé období.

Exogenní charakter peněz byl také důležitý pro rekonstrukci kvantitativní teorie peněz. Patinkinova kvantitativní teorie peněz je založena na automatické činnosti tržních sil, které působí prostřednictvím efektu reálných peněžních zůstatků ve směru obnovování tržní rovnováhy. Don Patinkin odmítá koncepci peněz jako určitého nehmotného monetárního závoje přes pravděpodobně důležité reálné proměnné. Tvrdil, že ekonomika je spíše monetární ekonomikou, ve které nemůžeme oddělit reálný sektor od sektoru monetárního. Tvrdil, že kvantitativní teorie peněz má makroekonomický charakter a prostřednictvím rovnice směny vyjadřuje závislost absolutních cen na množství peněz. Kvantitativní teorie peněz je přímo spojena s nerovnovážnými situacemi okolo pravděpodobně nestálého vztažného bodu. V pohledu Dona Patinkina neexistuje žádný důkaz pro předpoklad, že má systém tendenci se stále pohybovat od nerovnovážné situace k rovnovážné, protože stabilita není v žádném případě zaručena. Tvrdil, že ačkoliv názor, že peníze ovlivňují pouze cenovou hladinu, může být přijatelný v bodě ekvilibria, význam tohoto tvrzení je minimální, když je ekonomika vždy v nerovnováze. Připouští také, že je možné předpokládat otázky stability a diskutovat o nich, jako je možné hovořit o otázkách stabilizační politiky.

Don Patinkin nepředpokládal, že kauzalita vycházející z kvantitativní rovnice směny vždy vede od exogenních peněz k cenám. Byl si vědom toho, že nabídka peněz také vzniká endogenně v rámci systému půjček. Izraelský stát financoval své výdaje jak přímým

vydáváním peněz, tak nepřímo pomocí úvěrového financování. Čelil nebezpečí neřízené inflace kontrolováním cen, což vedlo k deformaci relativních cen. Don Patinkin viděl řešení v uvolnění cen, což by vedlo k růstu cen a poklesu reálných peněžních zůstatků a vyústilo by to v pokles poptávky. Nicméně tlak na zachování reálných příjmů společně s pokračováním vládních výdajů by vedl k dalšímu refinancování rostoucích výdajů. V této situaci se nabídka peněz stala endogenní proměnnou a ekonomika ztratila svoji nominální kotvu.

Don Patinkin kritizoval *Friedmanovu* koncepci kvantitativní teorie peněz, která byla publikována v článku *The Quantitative Theory of Money: A Restatement* z roku 1956 a v dalších dílech. Zastával názor, že Friedmanova teorie nemá nic společného s kvantitativní teorií ve formálním slova smyslu, ale byla ve skutečnosti elegantnější a sofistikovanější verzí moderní keynesiánské monetární teorie, jak uváděl například ve své práci *Chicago Tradition, The Quantitative Theory, And Friedman (Patinkin, 1969)*. Milton Friedman oponoval tento Patinkinův názor tvrzením, že kvantitativní teorie nemůže být interpretována jako synonymum pro neutralitu peněz v dlouhém období.

### **Neutralita peněz**

Neutralita peněz odráží předpoklad kvantitativní teorie peněz, že množství peněz ovlivňuje pouze cenovou hladinu. V rámci teorie všeobecné ekonomické rovnováhy může být neutralita peněz vysvětlena tím, že růst poptávky po penězích je doprovázen symetrickým poklesem poptávky po ostatních statcích, takže nové ekvilibrium je dosaženo proporcionálním poklesem nominálních cen, pokud zůstanou úrokové sazby a výstup nezměněny.

Neneutralita peněz v krátkém období je specifickým znakem monetární teorie Johna Maynarda Keynesa. Když je nezaměstnanost, ceny nerostou proporcionálně s růstem množství peněz, ale zvýšené množství peněz vede k poklesu úrokových sazeb, a tedy ke zvýšení investic, zaměstnanosti a produkce. Milton Friedman také tvrdí, že v krátkém období vedou monetární změny primárně ke změnám ve výstupu, ale v dlouhém období se zvýšené množství peněz projevuje primárně ve změnách cenové hladiny.

Don Patinkin tvrdí, že teze o neutralitě peněz se vztahuje k rovnovážné situaci, ale při řešení nerovnovážných situací peníze ovlivňují reálné proměnné. To také souvisí se situací, kdy nejsou dluhopisy chápány jako čisté bohatství, neboť v tomto případě jednotlivé subjekty plně předpovídají budoucí růst daní a nezvyšují tak své spotřební výdaje.

Don Patinkin analyzuje vývoj ekonomického myšlení a formuluje svá vlastní hodnocení, která se někdy liší od všeobecně platných názorů. V důsledku toho se dostal do rozporů s mnohými ekonomy. Byl však velmi citlivý a trpěl kritikou, což také vysvětluje jeho relativní izolaci po emigraci do Izraele.

### **Slovo na závěr**

Význam díla Dona Patinkina spočívá z velké části v přípravě podmínek pro protikeynesiánskou revoluci, aniž by se však do ní výrazněji zapojil. Významně rehabilitoval neoklasickou ekonomii tím, že vyvrátil četné keynesiánské kritiky nebo určité věci v neoklasické ekonomii doplnil.

### **Přehled Patinkinových děl**

Na závěr práce je přiložen seznam prací napsaných Donem Patinkinem [1]. Názvy jsou uváděny v originále, neboť žádné z děl nebylo dosud přeloženo do češtiny.

- Mercantilism and the Readmission of Jews in England, 1946, *Jewish Social Studies*
- Multiple-Plant Firms, Cartels and Imperfect Competition, 1947, *QJE*.
- Relative Prices, Say's Law, and the Demand for Money, 1948, *Econometrica*.
- Price Flexibility and Full Employment, 1948, *AER*.

- The Indeterminacy of Absolute Prices in Classical Economic Theory, 1949, *Econometrica*.
- Involuntary Unemployment and the Keynesian Supply Function, 1949, *EJ*.
- A Reconsideration of the General Equilibrium Theory of Money, 1950, *RES*.
- The Invalidity of Classical Monetary Theory, 1951, *Econometrica*.
- Further Considerations of the General Equilibrium Theory of Money, 1951, *RES*.
- The Limitations of Samuelson's `Correspondence Principle, 1952, *Metroeconomica*.
- Wicksell's Cumulative Process, 1952, *EJ*.
- Dichotomies of the Pricing Process in Economic Theory, 1954, *Economica*.
- Keynesian Economics and the Quantity Theory, 1954, in Kurihara, editor, *Post-Keynesian Economics*.
- Monetary and Price Developments in Israel, 1955, *Scripta Hierosolymitana*.
- *Money, Interest and Prices: An integration of monetary and value theory*, 1956.
- Liquidity Preference and Loanable Funds: Stock and flow analysis, 1958, *Economica*.
- Secular Price Movements and Economic Development: Some theoretical aspects, in Bonne, editor, *The Challenge of Development*.
- *The Israel Economy: The first decade*, 1959.
- Financial Intermediaries and the Logical Structure of Monetary Theory, 1961, *AER*.
- On the Economic Theory of Price Indices, 1961, *Economic Development and Cultural Change*.
- Demand Curves and the Consumer's Surplus, 1963, in Christ et al., *Measurement in Economics*.
- An Indirect-Utility Approach to the Theory of Money, Assets and Savings, 1965, in Hahn and Brechling, editors, *Theory of Interest Rates*.
- The Role of Money in a Simple Growth Model, (with D. Levhari), 1968, *AER*.
- Money and Wealth: A review article, 1969, *JEL*.
- The Chicago Tradition, the Quantity Theory of Money and Friedman, 1969, *JMCB*.
- On the Short-Run Non-Neutrality of Money in the Quantity Theory, 1972, *BNLQR*.
- Friedman as a Quantity Theorist and Keynesian Economics, 1972, *JPE*.
- Reflections on the Neoclassical Dichotomy, 1972, *Canadian JE*.
- *Studies in Monetary Economics*, 1972.
- On the Monetary Economics of Chicagoans and Non-Chicagoans, 1973, *Southern EJ*.
- Frank Knight as Teacher, 1973, *AER*.
- In Search of the Wheel of Wealth, 1973, *AER*.
- Keynesian Monetary Theory and the Cambridge School, 1974, in Johnson and Nobay, editors, *Issues in Monetary Theory*.
- The Role of the Liquidity Trap in Keynesian Economics, 1974, *BNLQR*.
- The Collected Writings of John Maynard Keynes: From the Tract to the General Theory (review article), 1975, *EJ*.
- *Keynes's Monetary Thought: A study of its development*, 1976.
- Keynes and Econometrics: On the interaction between the macroeconomic revolutions of the interwar period, 1976, *Econometrica*.
- The Process of Writing the General Theory: A critical survey, 1977, in Patinkin and Leith, editors, *Keynes, Cambridge and the General Theory*.
- Relation Between Keynesian Economics and the Stockholm School, 1978, *Swedish JE*.
- Some Observations on Ohlin's 1933 Article, 1978, *HOPE*.
- Keynes's Aggregate Supply Function: A plea for common sense, 1978, *HOPE*.
- *Keynes, Cambridge and the General Theory*, 1978.
- Keynes and Chicago, 1979, *JLawE*.

- A Study of Keynes's Theory of Effective Demand, 1979, *Economic Inquiry*.
- The Development of Keynes's Policy Thinking, 1979, in Greenfield et al., *Economic Theory for Economic Efficiency*.
- New Materials on the Development of Keynes's Monetary Thought, 1980, *HOPE*.
- *Essays On and In the Chicago Tradition*, 1981.
- *Anticipations of the General Theory? And other essays on Keynes*, 1982.
- On Different Interpretations of the General Theory, 1989, *Proceedings of the British Academy*
- The Keynesian Heritage of Economics, 1993, in Walters, editor, *Critique of Keynesian Economics*
- *Quantity Theory of Money from Locke to Keynes and Friedman*, 1995, with M. Blaug, D.P. O'Brien, W. Eltis

### **Poznámky**

[1] Seznam prací Dona Patinkina je převzat z Wikipedie: Don Patinkin [online]. URL: [http://en.wikipedia.org/wiki/Don\\_Patinkin](http://en.wikipedia.org/wiki/Don_Patinkin)

### **Použitá literatura a internetové zdroje**

HOLMAN, R. (2005): *Dějiny ekonomického myšlení*. C.H.Beck, Praha, 2005.

SOJKA, M. (1999): *John Maynard Keynes a současná ekonomie*. Grada Publishing, Praha, 1999.

SOJKA, M. (2002): *Kdo byl kdo – světoví a čeští ekonomové*. Libri, Praha, 2002.

PATINKIN, D. (1949): Involuntary Unemployment and the Keynesian Supply Function. *The Economic Journal*, 1949, vol. 59, no. 235, pp. 360 – 383. [online]. URL: <http://cowles.econ.yale.edu/P/cp/p00a/p0038b.pdf>

PATINKIN, D. (1984): Keynes and Economics Today, *The American Economic Review*, 1984, vol. 74, no. 2, pp. 97 - 102. [online]. URL: <http://links.jstor.org/sici?sici=0002-8282%28198405%2974%3A2%3C97%3AKAET%3E2.0.CO%3B2-1>

PATINKIN, D. (1948): Relative Prices, Say's Law, and the Demand for Money. *Econometrica*, 1948, vol. 16, no. 2, pp. 135 – 154. [online]. URL: <http://cowles.econ.yale.edu/P/cp/p00a/p0028a.pdf>

PATINKIN, D. (1969): The Chicago Tradition, The Quantity Theory, And Friedman, *Journal of Money, Credit and Banking*, 1969, vol. 1, no. 1, pp. 46 - 70. [online]. URL: <http://links.jstor.org/sici?sici=0022-2879%28196902%291%3A1%3C46%3ATCTTQT%3E2.0.CO%3B2-W>

PATINKIN, D. (1949): The Indeterminacy of Absolute Prices in Classical Economic Theory, *Econometrica*, 1949, vol. 17, no. 1, pp. 1 – 27. [online]. URL: <http://cowles.econ.yale.edu/P/cp/p00a/p0028b.pdf>

PATINKIN, D. (1951): The Invalidity of Classical Monetary Theory, *Econometrica*, 1951, vol. 19, no. 2, pp. 134 - 151. [online]. URL: <http://links.jstor.org/sici?sici=0012-9682%28195104%2919%2A2%3C134%3ATIOCMT%3E2.0.CO%3B2-5>



TIMBERLAKE, R.H. Jr. (1957): Patinkin and the Pigou Effect: A Comment, *The Review of Economics and Statistics*, 1957, vol. 39, no. 3, pp. 346 – 348. [online]. URL: <http://links.jstor.org/sici?sici=0034-6535%28195708%2939%3A3%3C346%3APATPEA%3E2.0.CO%3B2-O>

Wikipedia, The Free Encyclopedia [online]. Don Patinkin.  
URL: [http://en.wikipedia.org/wiki/Don\\_Patinkin](http://en.wikipedia.org/wiki/Don_Patinkin)

**7. 5. 2007**

**Anna Straková**

**4. ročník, K03691**